

NÉPSZAVA

AZ ELŐFIZETES ÁRA:

egy évre..... 160 kor. | negyed évre..... 42 kor.
fél évre..... 80 kor. | egy hónapra..... 15 kor.

EGYES SZÁM ÁRA 60 FILLÉR

A MAGYARORSZÁGI SZOCIÁLDEMOKRATA PÁRT KÖZPONTI KÖZLÖNYE.

Megjelenik hétfő kivételével minden nap.

SZERKESZTŐSÉG: VIII, CONTI-UTCA 4. SZ.
(Telefon: József 3-29 és József 3-30)

KIADÓHIVATAL: VIII, CONTI-UTCA 4. SZ.
(Telefon: József 3-31 és József 3-32)

Somogyi Bélát meggyilkolták.

Nehéz szívvel, lesújtva és egész lelkünkben megrendülve közöljük Magyarország proletariátusával, hogy *Somogyi Bélát, a Népszava felelős szerkesztőjét meggyilkolták!*

Mint egész férfi és törhetetlen harcos esett el a becsület mezején: leskelődő, becsstelen brávók gyilkos csapásai alatt. Egész életét a proletariátus ügyének szentelte, tudását és tiszta meggyőződését, akadályokat nem ismerő akaraterejét és mindig a cél felé törő energiáit annak az ügynek a szolgálatába állította, amely a proletariátusnak az ügye: a proletariátusért halt meg *Somogyi Béla, a proletariátusért folyó folszabadító harcban áldozta föl tiszta, becsületes életét.*

A gyásznak és a lesújtottságnak e megrendítő pillanataiban nehéz, nagyon nehéz megtalálni a helyes szavakat, hogy bennük megérzékeltsük a szívünket járó vihar dübörgő erejét és hogy megkisérjük általuk megértékelné azt a nagy veszteséget, amely *Somogyi Béla* szörnyű halálával ért minket és velünk együtt az egész magyarországi proletariátust.

Itt állunk lehajtott fejjel és remegő ajkunk dadogva keresi azt az egyetlen szót, amelyből fölhullámzik e borzalom egész nagysága és mindaz a jelentőség és fenyegető, végzetes figyelmeztetés, amely mártírhálált szenvedett harcostársunk és mesterünk kiontott vére fölött lebeg nemcsak a proletariátus, hanem a társadalom valamennyi osztálya felé!

A gyász, a fájdalom és az indulat sokkal nagyobb mibennünk e súlyos órákban, semhogy nyugalmunk volna tovább időzni az egész országra veszedelmet jelentő megállapítások igazságainál. Aki gondolkodni tud, az nézzen körül és mindent megláthat... A mi szemünk elé újra és újra csak e gyáva mézárulás mártíralakja emelkedik ki és őt nézzük és az ő cselekedeteinek során fut végig emlékezésünk.

Alulról jött, szegény emberek gyermeke volt és attól a pillanattól kezdve, hogy nyitott szemmel és tiszta elmével nézhetett belé a világ és a társadalom dolgaiba, szakadatlanul a szegény emberekért küzdött. Szívébe fogadta a megbántott embereket, megkereste a nyomort és sérelmet szenvedőket és értük élt, értük küzdött addig az utolsó pillanatig, amelyben a gyáva gyilkosok karmai közé került.

Küzdelmének: nemes, nagy harcának fegyvereit kizáróan a szociáldemokrácia tudományos eszközei és tudományos módszerei szolgáltatták. Ezek a termékeny módszerek világították számára az utat, amelyen a proletariátusért való harcban haladnia kellett. Mondjuk-e és ismétéljük-e százszor és százszor, hogy ezek a mód-

szerek és e módszerek forrásából származó fegyverek minden jogállamban törvényes fegyverek gyanánt ismertetnek el? Ezekkel a fegyverekkel a kezében, annyira, amennyire a mai körülmények között e fegyverek még a kezében lehettek, az utolsó pillanatig nyílt és férfias harcnak hitte ő azt a küzdelmet, amelynek fegyvermezzét, törhetetlen katonájává szegődött.

Ámde a dunaparti vértócsa most mást mond, mást ordít világgá. A harc egyenlőtlen volt. A harc csak egyoldalúan volt nyílt és férfias, mert vele szemben brávók állottak, akiknek nem elemük a kitárt mellrel való küzdelem, akiket nem eszmék hevitenek és nem toll a fegyverük, hanem a tör meg a bunkósbot...

Olyanok ezek a pillanatok, hogy nem lehet szénnitünk a dolgokat

Mert azzal a felelősséggel és azzal az őszinteséggel, amely minket e gyászos órákban is kötelez, meg kell mondanunk, hogy ez így tovább nem mehet. Küzdeni nyíltan és az egész világ szeme láttára, korrekten és becsületesen csak úgy lehet, ha a küzdelemben mind a két fél nyílt és becsületes fegyverekkel dolgozik. Nem az ország érdeke és nem a köznek a haszná az, ha egy nagy és törvényszerű társadalmi mozgalomnak a kezéből kiütik a törvényes, a nyílt fegyvereket és egész erejével, egész repesztő és bontó energiáival a föld alá kényszerítik...

E pillanatban nem tudjuk, hogy hol vannak *Cservenka Miklós, Pósz Jenő* és *Bacsó Béla* elvtársaink és hol vannak mások sokan, akikről semmit sem tudnak hozzátartozóik. *Bacsó Béla, a Népszava munkatársa, Somogyi Bélával* együtt tűnt el és tartunk tőle, hogy *Bacsó* elvtársunknak, e derék szocialistának és a magyar irodalom e fejlődő reménységének is beteljesedett azóta a sorsa... Lehet így tovább küzdeni, lehet így törvényes eszközökkel és a világosságon nyílt homlokkal harcban állani, — hogy ebből a harcból politikailag és társadalmilag jó eredmények keletkezzenek!...

A proletariátus nemes halottjának, *Somogyi Bélának* a holtteménél állunk itt és innen intézzük kérdéseinket azokhoz, akik a felelősséget viselik. Ők beszéljenek és cselekedjenek most, ha tudnak és akarnak, — mi és Magyarország proletariátusa egész gyászunkkal és fájdalomunkkal mártírhaltunk felé fordulunk és ami e pillanatokban bucsuzóul elhagyhatja ajkunkat, az csak annyi lehet: méltók akarunk lenni Te hozzád!